

EERSTE ZONDAG VASTEN B

Genesis 9:1-15
Marcus 1:9-15

Bennekom 2012

Was u ook zo verrast, toen u zojuist de eerste lezing uit Genesis hoorde voorlezen? Er wordt in de kerk betrekkelijk weinig gesproken over dat verbond, dat God na de zondvloed met Noach en zijn gezin gesloten heeft. En toch, het gaat alle mensen aan, zijn allen er bij betrokken, gelovig of niet, christen of belijder van een andere godsdienst.

Het rijmwoorden in deze verbondstekst zijn: 'alle' en 'alles'. 'Alles en alle' worden ingesloten als de Eeuwige zich verplicht om nooit meer *heel de aarde* te treffen met een allesverwoestende watervloed. Mens en dier worden met name genoemd. Ja, ook met de dieren sluit God hier een verbond: vogels, vee en wilde dieren. Alle dieren op aarde zijn tot partner van God verheven, zijn aan zijn liefdevolle zorg toevertrouwd. Zover gaat - voor zover ik weet - zelfs de Partij van de Dieren niet!

Maar ook alle mensen, alle komende generaties: ongeacht hun religieuze achtergrond zijn in dit Noachitisch verbond opgenomen: christenen, moslims, boeddhisten, rijken en armen, Afghaan en Oost-Europeaan, blank en zwart, noemt u maar op, welke tegenstellingen wij in onze maatschappij dan ook hanteren: allen zijn ingesloten. Allen

God beantwoordt de retorische vraag: is niet alles één? met: zijn niet alle levende wezens in Mij, de Eeuwige, verenigd? Prachtig is dat verwoord in een boeddhistisch gebed. Een gebed als een wens, die dicht aansluit bij onze eerste lezing. Dat gebed luidt aldus:

Moge alle levende wezens gezegend zijn
Moge alle levende wezens vóór mij gezegend zijn
Moge alle levende wezens achter mij gezegend zijn
Moge alle levende wezens links van mij gezegend zijn
Moge alle levende wezens rechts van mij gezegend zijn
Moge alle levende wezens boven mij gezegend zijn
Moge alle levende wezens onder mij gezegend zijn.

Dit gebed maakt van alle mensen en alle levende wezens één grote mandala en het verbindt de bidder met alles en allen. Aan het begin van deze veertigdagentijd doen we een pas terug en we mogen gaan beseffen dat we in God verbonden zijn met alle mensen – samen met alle dieren – met al wat leeft. De innerlijke rust, die dit met aandacht gebeden gebed de bidder schenkt, mag de dragende grond zijn bij onze gelovige voorbereiding op Pasen.

Ook de evangelielezing had voor ons een verrassing in petto. Misschien is het u niet eens opgevallen, zo moeilijk kunnen wij nog echt luisteren. We denken te snel: oh, dat verhaal ken ik al! Het woord vasten is in de lezing helemaal nergens gevallen! Marcus zegt niet dat Jezus naar de woestijn ging om te vasten. Trouwens in dit evangelie *gaat* Jezus ook niet simpelweg naar de woestijn: het is Gods Geest die hem daar naar toe uitdrijft. En waarom drijft die Geest hem naar de woestijn? Om daar wat dan te doen?

Van Jezus zelf gaat een gelijke rust uit, die we ook in de eerst lezing aantreffen. Hij is daar op die eenzame plaats te midden van de dieren terwijl boodschappers en engelen hem dienen, verbonden met al wat leeft. Hij is ook niet koortschtig bezig met allerlei goede voornemens te bedenken. Integendeel. Hij stemt zijn veertigdagentijd af op de beweging van de Geest. Gods heilige Geest is het, die hem beweegt iets wel of iets niet te doen.

Want voor alles is Jezus een luisteraar: wat wilt u dat ik doen zal? Niet mijn wil, maar uw wil, is het leidmotief van zijn leven. Hij laat zich uitdrijven - weet Marcus - om door de dwarsdrijver uitgedaagd en uitgetest te worden. Maar waarin die uitdaging voor Jezus bestond, laat de evangelist open. Daarmee ruimte scheppend voor ons.

Gelukkig kennen we geen rigoureuze reglement meer over hoe we de veertigdagentijd zouden moeten doorbrengen. Ieder staat het vrij om zijn voorbereiding op Pasen een eigen invulling te geven. Of misschien zeg ik dat zo toch nog niet goed, niet in overeenstemming met het evangelie van vandaag. Ik moet ik zeggen: Ieder staat het vrij een invulling van de veertigdagentijd geven al naar gelang de Geest hem/haar ingeeft.

Een christelijk voornemen voor de VDT komt – in navolging van Jezus - tot stand in gebed en overweging: waar ligt in mijn leven de uitdaging? Wat is de dwarsdrijver in mijn bestaan? Wat wilt u, Heer, dat ik doen zal?

Collectief – als gemeenschap - worden we door de vastenactie uitgedaagd om ons bezig te houden met de Leefbaarheid van de Stad. En we doen dat o.a. door de actie voor Ethiopië financieel ruim te steunen. In het verlengde daarvan zouden we ons bezig kunnen houden met de vraag: Wat is de betekenis van dit gebouw, van deze geloofsgemeenschap voor de woonplaats Bennekom? Zouden de niet-katholieken in Bennekom iets missen als hier - wat God verhoede - geen katholieke gemeenschap meer zou zijn?

Maar vooral al hangt boven deze zondag de vraag, die u persoonlijk zou mogen stellen: wat wilt U, Heer, dat ik doen zal om mij voor te bereiden op Pasen?